

Буботинов произнесъл слово, което харесало на всички присъстващи¹⁷.

Две години по-късно, през 1869 г., дописка от София, в същия вестник, ни уведомява с подобно въодушевление за честването на два местни празника. Единият под името „Ючбунар“ (Три кладенци), празнуван в памет на мъченика Николай Софийски Нови на 17 май. Според автора на този ден „клепалата биеха, биеха за черква, а народът на тумби, на тумби, мъже и деца излязат извън града“. В селищните бостанлъци митрополитски свещеници, калугери и дяди на един от трите извора правели водосвет. След него на това място се устройвал голям събор с ядене, пиене, веселие и свирни до вечерта, когато приключвал, според дописника, „този никъде неизвестен български празник“.

Разговаряйки със софиянци, авторът разбрал и споделя, че в града имало още един местен празник - на 30 октомври под името „Св. Крал Стефан“. На него „чудотворните целокупни мощи ся намирали във великолепната новосъздадена черква, на която и храмът е посветен в чест на неговото име и се празнува от софиянци и от жителите на околните места с големи тържества“. ¹⁸ От този текст, става ясно, че дописникът пренася и слива популярното наименование на храма с неговия патрон. Досега храмът има един патрон „Св. Неделя“, а „Св. Крал“ е популярното му наименование, което присъства в различни документи от възрожденската епоха. До днес в митрополитската църква „Св. Неделя“ не е осветен престол на „Св. Крал“.

Приведените дотук цитати и интерпретации от възрожденски журналистически материали, навеждат на следните мисли и заключения:

- Макар кратки и пръснати сред други по-големи информации, възрожденските сведения за митрополитската църква „Св. Неделя“ в София от последните десетилетия преди Освобождението са изключително правдиви и ценни. Те дават информация за патрона, популярното наименование или второто име на възрожденския храм, за мястото и времето на храмовото изграждане, изписване и освещаване. Не малка част от дописките представят храмовото място не само като географски център на София, но и като средище на значими културни прояви през 50-60-те години на XIX в. ;

- Проследените възрожденски съобщения и дописки потвърждават, детайлизират и обогатяват с правдиви емоции информацията, дошла от приписките по богослужебните книги, от кондиките на църквата „Св. Неделя“ от 40-60-те години на XIX в. и личните архиви на възрожденци. Нещо повече, те имат достойнството да бъдат и самостоятелни източници на информация за историята на митрополитската църква през 50-60-те години на XIX в.;